

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o zaplacení 391 917 Kč, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2011, č. j. 3 Na 116/2011 - 4,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2011, č. j. 3 Na 116/2011 - 4, jímž bylo jeho podání odmítnuto a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Ze soudního spisu vyplývá, že žalobce se podáním adresovaným úseku správního soudnictví městského soudu domáhal vydání platebního rozkazu na zaplacení částky 391 917 Kč s příslušenstvím. Městský soud shora uvedeným usnesením podání odmítl, protože jde o věc soukromoprávní a nepatří tedy do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví (§ 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“) a žalobce poučil o možnosti podat do jednoho měsíce žalobu u věcně a místně příslušného soudu.

Kasační stížnost, kterou proti tomuto usnesení podal stěžovatel, neobsahovala potřebné náležitosti a stěžovatel nebyl zastoupen, ačkoliv podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je v řízení o kasační stížnosti zastoupení advokátem povinné. Městský soud proto usnesením ze dne 31. 3. 2011, č. j. 3 Na 116/2011 - 13 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce kasační stížnost doplnil, přičemž ho konkrétně poučil o náležitostech kasační stížnosti. Vyzval ho rovněž, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil advokáta s tím, že může žádat o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů. Stěžovatel sice na toto usnesení reagoval, vady kasační stížnosti však neodstranil, advokáta pro řízení o kasační stížnosti si nezvolil a o ustanovení zástupce nepožádal.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel nebo jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud odmítne kasační stížnost, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci je nedostatek povinného zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti nedostatkem odstranitelným a městský soud se jej také pokusil odstranit, avšak bezvýsledně.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu